

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 4C/220/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5314209554
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Plichtíková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2016:5314209554.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou JUDr. Annou Plichtíkovou v právnej veci navrhovateľa D. H., F.. XX.XX.XXXX, H. X, E., zast. JUDr. Patríciovou Kasajovou, advokátkou so sídlom Röntgenova 26, Bratislava, IČO: 42 259 720 proti odporcovi H. C., F.. XX.X.XXXX, S. XXXX v konaní o zaplatenie 52,64 € s prísl. takto

rozhodol:

I. Návrh z a m i e t a.

II. Odporcovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 24.10.2014 navrhovateľ podal návrh proti odporcovi. Žiadal, aby mu odporca zaplatil sumu 52,64 €, ktorá pozostáva z úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 7 115,75 € od 1.1.2014 do 31.1.2014. Žiadal nahradiť trovy konania. Skutkový základ uplatneného nároku bol ten, že dňa 20.1.2012 uzatvoril navrhovateľ s odporcom ústnu zmluvu o pôžičke, podľa ktorej navrhovateľ bezúročne zapožičal odporcovi sumu 12 000 €, ktorú odporca osobne prevzal s dobou vrátenia do 16.3.2012. Na základe notárskej zápisnice sp. zn. N 47/2012, Nz 7433/2012 uznal odporca voči navrhovateľovi svoj záväzok na zaplatenie sumy 12 000 € čo do základu a čo do výšky s dobou plnenia do 16.3.2012 a zároveň vyjadril súhlas s vykonateľnosťou notárskej zápisnice. Dňom 17.3.2012 sa odporca dostal do omeškania so splatnosťou istiny 12 000 €. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka má navrhovateľ právo od odporcu požadovať popri plnení vo veci samej aj úrok z omeškania. Odporca doteraz záväzok nesplnil. Ku dňu 1.1.2014 dlhoval navrhovateľovi sumu 7 115,75 €. V mesiaci január 2014 nedošlo zo strany odporcu k žiadnemu plneniu.

Predmetom tohto konania je právo na zaplatenie zákonných úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne z doposiaľ neuhradenej časti pôvodnej istiny 12 000 € od 1.1.2014 do 31.1.2014, čo predstavuje sumu 52,64 €.

Z notárskej zápisnice N 47/2012, Nz 7433/2012 zo dňa 1.3.2012 čl. 4 spisu súd zistil, že účastníkmi tohto právneho úkonu podľa obsahu zápisnice bol H. C. a D. H. ako veriteľ. Z obsahu tohto úkonu vyplýva, že veriteľ a dlžník uzavreli dňa 20.1.2012 zmluvu o pôžičke, na základe ktorej D. H. požičal odporcovi H. C. sumu 12 000 € bezúročne s dobou vrátenia do 16.3.2012. Z obsahových náležitostí notárskej zápisnice vyplýva, že dlžník - osoba povinná svojim podpisom potvrdzuje, že sumu - dlh prevzal od veriteľa - osoby oprávnenej.

Predmetom sporu je nárok na zaplatenie 52,64 €, čo je menej ako 1 000 €. Podľa § 200ea ods. 1, 2 OSP ide o drobný spor, preto súd podľa § 115a ods. 2, § 156 ods. 3 OSP bez nariadenia pojednávania verejne vyhlásil rozsudok. Vyhláška bola vyvesená dňa 13.1.2016, zvesená dňa 17.2.2016, lehota dodržaná.

Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

Príslušenstvo pohľadávky musí sledovať právny režim veci samej. V tomto konkrétnom prípade predmetom sporu, pokiaľ ide o vec samú a ktorú súd by mal prejudiciálne ustáliť, je pôžička na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 20.1.2012. Vychádzajúc zo záverov odvolacieho súdu v druhovo totožných veciach (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 6Co/358/2015 zo dňa 28.10.2015) súd vychádzal zo záverov, že podpísaním notárskej zápisnice súčasne dlžník podpísal, že uvedenú sumu prevzal osobne od veriteľa. Zároveň odporca ako dlžník uznal svoj záväzok voči navrhovateľovi, ktorý mu vyplýval zo zmluvy o pôžičke. Záväzok uznal čo do základu a výšky. Uznanie dlhu patrí medzi zabezpečovacie inštitúty občianskeho práva, zakladá nevyrátiteľnú domnienku existencie dlhu v dobe uznania. Uznávací prejav vôle dlžníka možno pojať aj do notárskej zápisnice o právnom úkone spísanej podľa § 46 a nasl. Notárskeho poriadku tak, ako tomu bolo aj tejto veci. Táto skutočnosť v konaní medzi účastníkmi konania nebola sporná. Podpis odporcu ako dlžníka sa nachádza len na prvopise listiny notárskej zápisnice, ktorá sa uchováva u notára, ktorý ju spísal, pričom účastníkom sa vydávajú len jej osvedčené odpisy (§ 44 ods. 4 Notárskeho poriadku).

Keďže príslušenstvo pohľadávky sleduje režim pohľadávky na zaplatenie vo veci samej, v tomto prípade nemožno konštatovať, že navrhovateľovi patrí právo na zaplatenie pôžičky vo výške 12 000 €. Nebolo však v konaní preukázané čo do výšky nároku na zaplatenie pôžičky, aký nárok na zaplatenie pôžičky existoval ku dňu 1.1.2014 s poukazom na tvrdenia navrhovateľa v návrhu, že k tomuto dňu existoval dlh odporcu vo výške 7 115,75 €, z ktorého vypočítal navrhovateľ úrok z omeškania vo výške 9 % ročne za čas od 1.1.2014 do 31.1.2014 vo výške 52,64 €, ktorá tvorí predmet sporu. Zo skutkových tvrdení uvedených v návrhu nie je zrejmé, ako dospel navrhovateľ k sume 7 115,75 € ku dňu 1.1.2014, keď ním tvrdená pôžička predstavovala sumu 12 000 €. V návrhu neprodukoval skutkové tvrdenia, účtovné a iné dôkazy, matematický výpočet, ako sa dopracoval navrhovateľ k výslednej sume 7 115,75 €, ani účtovné doklady o tom, či odporca dlh platil a v akej výške, v akých časových obdobiach. Prvostupňový súd ustálil, že neunesol dôkazné bremeno na preukázanie svojho tvrdenia, že dlh odporcu na pôžičke 12 000 € ku dňu 1.1.2014 predstavoval sumu 7 115,75 €. Z tohto dôvodu neunesol ani dôkazné bremeno na preukázanie svojho tvrdenia, že 9 % úrok z omeškania ročne zo sumy 7 115,75 € za čas od 1.1.2014 do 31.1.2014 je suma 52,64 €, ktorá tvorí predmet sporu. Z tvrdení uvedených v návrhu nie je možné identifikovať a následne riadne posúdiť dôvodnosť uplatneného nároku. V konaní bolo uplatnené právo na zaplatenie úrokov z omeškania zo zvyšnej časti dlhu navrhovateľa zo zmluvy o pôžičke zo dňa 20.1.2012 (pôvodná výška 12 000 €). Bolo dôkazným bremenom navrhovateľa preukázať vznik zmluvy, existenciu dlhu odporcu ku dňu uznania dlhu, zároveň špecifikáciu a úhradu jednotlivých peňažných súm zo strany odporcu a zostatok dlhu odporcu voči navrhovateľovi ku dňu 1.1.2014 vo výške 7 115,75 €, z ktorej sumy si navrhovateľ uplatňuje úrok z omeškania za sporné časové obdobie od 1.1.2014 do 31.1.2014. Navrhovateľ v konaní predložil len notársku zápisnicu, obsahom ktorej bolo uznanie záväzku z titulu zmluvy o pôžičke zo strany odporcu v pôvodnej výške 12 000 €. Ním predložené dôkazy a tvrdenia sú nedostačujúce pre riadne posúdenie dôvodnosti uplatneného nároku. Vychádzajúc z obsahu žaloby (návrhu na začatie konania) je zrejmé, že navrhovateľ vymedzil svoju pohľadávku na zaplatenie žalovanej sumy. Vo väzbe na obsah predloženej notárskej zápisnice však podrobne skutkovo nepreukázal existenciu zostatku dlhu navrhovateľa ku dňu 1.1.2014, z ktorého si uplatnil úrok z omeškania za obdobie od 1.1.2014 do 31.1.2014. Neúplné skutkové tvrdenia navrhovateľa v návrhu viedli prvostupňový súd k zamietnutiu návrhu na začatie konania. Bolo dôkazným bremenom navrhovateľa tvrdené skutočnosti aj preukázať. Navrhovateľ ku dňu rozhodovania neposkytol súdu jednoznačné, konkrétne tvrdenia o štruktúre a výške uplatnenej pohľadávky. Z uvedených dôvodov súd návrh zamietol, vychádzal aj z rozhodnutí odvolacieho súdu v druhovo totožných veciach (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 6Co/358/2015 zo dňa 28.10.2015). Z uvedených dôvodov návrh v celom rozsahu zamietol.

Základným dôvodom nepriznania nároku na náhradu trov konania je ustanovenie § 142 ods. 1 OSP. Úspešným účastníkom konania bol odporca, trovy mu nevznikli, preto neboli priznané.

Navrhovateľovi nepriznal právo na náhradu trov konania z dôvodu jeho neúspechu v konaní. Podporne však uvádza, že takéto uplatnenie nároku je neúčelným uplatnením nároku. Účelne uplatnený nárok je uplatnený vtedy, ak je uplatnená istina 12 000 € spolu s úrokom z omeškania odo dňa nasledujúceho

po splatnosti až do zaplatenia. V tomto postupe navrhovateľa súd videl účelový postup, kedy úrok z omeškania vymáha po jednotlivých častiach, čím neúmerne zvyšuje náklady konania čo do zaplateného súdneho poplatku aj čo do náhrady trov právneho zastúpenia. V prípade, že by vymáhal nárok čo do istiny 12 000 € spolu s príslušenstvom, účelným spôsobom, zaplatil by len jedenkrát súdny poplatok z istiny a trovy právneho zastúpenia len jedenkrát z istiny. Pri takomto spôsobe vymáhania pohľadávky ako vymáha navrhovateľ opakovane aj z príslušenstva, je potrebné zaplatiť súdny poplatok za návrh a opakovane je potrebné zaplatiť aj trovy právneho zastúpenia. Okrem neúčelnosti vymáhania pohľadávky súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že predmetom sporu je zaplatenie sumy 52,64 € a trovy právneho zastúpenia predstavujú 49,28 €, spolu so súdnym poplatkom 16,50 € = 65,78 €. Teda trovy presahujú pohľadávku samotnú (§ 150 ods. 2 OSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Žiline prostredníctvom Okresného súdu Čadca v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená dobrovoľne, je možné navrhnúť výkon rozhodnutia.